

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
EKONOMIKOS PAŽANGOS DEPARTAMENTO
BIUDŽETO IR ES STRUKTŪRINĖS PARAMOS SKYRIUS

PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3909(2) (NR. TAP-16-905(3))

2016-09-13 Nr. NV-2863

Vilnius

Projekto rengėjas – Finansų ministerija.

Projekto tikslas, esmė – Iš esmės **pritarti** Seimo nario R.Žemaitaičio parengtam Valstybės skolos įstatymo 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui, kuriuo siūloma praplėsti Vyriausybės įsteigtų garantijų institucijų teikiamą garantijų ratą.

Siūloma **pritarti** garantijų teikimui dėl:

- finansavimo, skirto apyvartinėms lėšoms papildyti, pagal sudarytas **faktoringo sutartis** (siūloma garantijų institucijai suteikti teisę teikti garantiją ne dėl viso, o dėl dalies piniginio reikalavimo apmokėjimo),
- **kredito rizikos sumažinimo, siekiant paskatinti** Lietuvoje veikiančių ūkio subjektų pagamintų prekių, suteiktų paslaugų ar vykdomų darbų **eksportą** į kitas šalis (siūloma garantijų institucijai suteikti teisę teikti garantiją dėl lietuviškos kilmės prekių, turinčių Prekybos, pramonės ir amatų rūmų išduotą prekių kilmės sertifikatą, liudijantį, kad prekės pagamintos Lietuvos Respublikoje, atidėto mokėjimo sumokėjimo);

Nepritarti garantijų teikimui dėl:

- finansavimo, skirto investicijoms finansuoti ir (ar) apyvartinėms lėšoms papildyti, **išleidžiant ir parduodant obligacijas**. Finansų ministerijos nuomone tokio tipo garantijos nesant efektyvios skolininko priežiūros yra per rizikingos;
- finansavimo, skirto **ne tik naujos, bet ir dėvėtos įrangos, mechanizmų ir įrenginių įsigijimui pagal finansinės nuomos (lizingo) sutartis**, sudarytas su finansinės nuomos (lizingo) bendrovėmis. Finansų ministerijos nuomone, papildoma valstybės parama šios įrangos įsigijimui yra netikslinga ir nereikalinga.

Derinimas – Nutarimo projektas su Ūkio ministerija suderintas darbine tvarka ir patikslintas pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento Teisingumo ministerija pastabas.

Dalykinio vertinimo išvada: Teikiamas projektas iš esmės atitinka Vyriausybės reglamento reikalavimus.

Skyriaus vedėja

Lina Liubauskaitė

Lina Liubauskaitė, tel. 8 706 63 809, el. p. lina.liubauskaite@lr.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-09-12 Nr. (13.22-0301)-6K-1606413

**DĖL VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3909 (2)**

Pakartotinai teikiame Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3909(2)“ projektą (toliau – nutarimo projektas), patikslintą pagal Teisingumo ministerijos pastabas.

Nutarimo projektas suderintas su Ūkio ministerija ir Konkurencijos taryba, kurios neturėjo pastabų. Nutarimo projektas patikslintas pagal Teisingumo ministerijos 2016 m. rugpjūčio 8 d. raštu Nr. (1.6)2T-958 pateiktas pastabas. Be to, įvertinę Teisingumo ministerijos 7 pastabą, informuojame, kad, Ūkio ministerijos teigimu, nutarimo projekte minimoms garantijų priemonėms įgyvendinti nebūtų prašoma valstybės biudžeto lėšų, nes jos būtų įgyvendinamos tik iš Ūkio ministerijos administruojamų finansinių priemonių grįžusių lėšų ar Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų: atitinkamai garantijų už faktoringo sandorius priemonei skiriant iki 5,8 mln. eurų, garantijų už eksporto kreditų sandorius – iki 7 mln. eurų.

Nutarimo projektas neprieštarauja Lietuvos Respublikos Vyriausybės programai, Europos Sąjungos teisei.

Įstatymo projektas, dėl kurio teikiama Vyriausybės išvada, paskelbtas Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinės sistemos (TAIS) Projektų registravimo posistemėje, kur pastabas ir pasiūlymus galės teikti visi suinteresuoti asmenys ir institucijos.

Nutarimo projektą parengė Finansų ministerijos Valstybės izdo departamento (direktorius – Audrius Želionis, tel. 239 0021, el. p. audrius.zelionis@finmin.lt) Skolinimosi ir pinigų valdymo skyriaus (vedėja – Toma Sasnauskienė, tel. 219 9398, el. p. toma.sasnauskiene@finmin.lt) vedėjo pavaduotojas Edmundas Kiškis (tel. 239 0176, el. p. edmundas.kiskis@finmin.lt).

PRIDEDAMA. Nutarimo projektas, 2 lapai.

Finansų ministrė

Rasa Budbergytė

E. Kiškis, tel. 239 0176

Lydrastis LRV del VSI 2016-08-30 isvados

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR
8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3909(2)**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2016 m. balandžio 20 d. sprendimo Nr. SV-S-1468 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 46 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3909(2) (toliau – Įstatymo projektas) nuostatoms, kuriomis siekiama suteikti galimybę garantijų institucijoms užtikrinti kredito įstaigoms faktoringo sutartyje nustatyto piniginio reikalavimo dalinį apmokėjimą, kai pagal garantijas tokių įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, atidėto mokėjimo pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių pirkimo–pardavimo sutartį dalinį sumokėjimą ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimą, tačiau pasiūlyti tobulinti Įstatymo projekto teisinio reguliavimo priemonės atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1.1. Atsižvelgiant į faktoringo priemonės turinį, kad garantijų institucijos garantijomis gali užtikrinti ne finansavimą, o kliento (kreditoriaus) piniginių reikalavimą, kurį klientas (kreditorius) perduoda arba įsipareigoja perduoti kitai šaliai (finansuotojui) mainais už pinigus, ir siekiant, kad šios priemonės naudojimas nebūtų laikomas su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, t. y. garantijų institucijai suteikiant teisę teikti garantiją ne dėl viso, o dėl dalies piniginio reikalavimo apmokėjimo, pasiūlyti tikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnio 2 dalimi pildomą Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo (toliau – Valstybės skolos įstatymas) 4 straipsnio 4 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) piniginio reikalavimo dalinio apmokėjimo finansuotojui pagal faktoringo sutartis, skirtas kliento apyvartinėms lėšoms papildyti;“.

1.2. Atsižvelgiant į tai, kad garantijų institucijos garantuoja ne už siektinus rezultatus, o už konkrečias priemones ir prievoles, siekiant, kad šios priemonės naudojimas nebūtų laikomas su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, t. y. garantijų institucijai suteikiant teisę teikti garantiją ne dėl viso, o dėl dalies atidėto įsipareigojimo padengimo, ir siekiant skatinti lietuviškos kilmės prekių, turinčių Prekybos, pramonės ir amatų rūmų išduotą prekių kilmės sertifikatą, liudijantį, kad prekės pagamintos Lietuvos Respublikoje (toliau – lietuviškos kilmės prekės), eksportą, pasiūlyti tikslinti Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 dalimi pildomą Valstybės skolos įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) dalies atidėto mokėjimo pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą lietuviškos kilmės prekių, turinčių Prekybos, pramonės ir amatų rūmų išduotą prekių kilmės sertifikatą, liudijantį, kad prekės pagamintos Lietuvos Respublikoje, pirkimo–pardavimo sutartį sumokėjimo ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimo.“

2. Nepritarti Įstatymo projekto nuostatoms, kuriomis siekiama sudaryti galimybes garantijų institucijoms suteikti galimybę verslo subjektams su garantijų institucijų garantija įsigyti jų poreikius atitinkančios pakankamos kokybės ir tinkamos kainos naudotą įrangą, naudotus mechanizmus ir (arba) naudotus įrenginius, užtikrinti suteikto finansavimo pagal obligacijų įsigijimo sandorį grąžinimą ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimą bei užtikrinti atidėto mokėjimo (suteikto eksporto kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo

sudarytą paslaugų ar darbų pardavimo sandorį sumokėjimą ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimą dėl šių priežasčių:

2.1. Valstybės skolos įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos, kad garantijų institucijos garantijas gali teikti dėl naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių kainos ar jos dalies sumokėjimo pagal naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sutartis, sudarytas su finansinės nuomos (lizingo) bendrovėmis, buvo įtvirtintos Lietuvos Respublikos Seimui 2010 m. lapkričio 23 d. priėmus Valstybės skolos įstatymo pakeitimo įstatymą Nr. XI-1162 (įsigaliojo 2011 m. sausio 1 d.), atsižvelgiant į naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių likvidumo trūkumą, jų vertės antrinėje rinkoje spartų mažėjimą dėl mažo potencialių klientų skaičiaus ir į tai, kad finansinės nuomos (lizingo) bendrovės dėl padidėjusios likvidumo rizikos buvo priverstos kliento prašyti papildomų užstatų ar garantijų. Šiuo atveju garantijos gavimas padeda išspręsti papildomo užstato ar garantijos klausimą, skatina naujų įmonių finansavimą finansinės nuomos (lizingo) būdu, taip pat skatina įmonių naudojamos įrangos ir (arba) įrenginių atnaujinimą, moderniausių technologijų naudojimą. Atsižvelgiant į naudotos įrangos ir (arba) įrenginių kainą, jos prieinamumą ir valdomą kainos kitimo riziką, papildoma valstybės parama yra netikslinga ir nereikalinga.

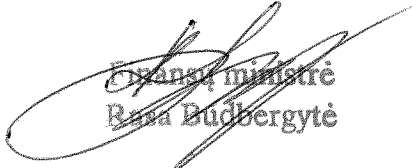
2.2. Garantijos už Lietuvos Respublikos juridinio asmens, Lietuvos Respublikoje įsteigto Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialo leidžiamas obligacijas yra garantuojamam bankiniam kreditui alternatyvi priemonė verslo subjektų investicijoms finansuoti ir (ar) apyvartinėms lėšoms papildyti, tačiau dėl mažesnių poveikio skolininkui galimybių būtų nuostolingesnė už atitinkamų charakteristikų bankinį kreditą. Garantuojamo bankinio kredito garantija teikiama finansų įstaigai, kuri turi prievolę kontroliuoti kredito lėšų panaudojimą pagal tikslinę paskirtį, vykdyti skolininko finansinio pajėgumo priežiūrą, už kreditą įkeisto turto naudojimo priežiūrą ir kt. Tai įprastinės kreditoriaus funkcijos, kurios turi būti atliekamos, nepriklausomai nuo to, ar kreditas garantuojamas ar ne. Kai prievolės vykdomos netinkamai (dėl kreditoriaus kaltės), garantijos išmoka finansų įstaigai yra mažinama. Įkeisto turto realizavimo pajamos mažina kreditoriaus ir (arba) garanto patiriamą nuostolį. Kai skolinamasi išleidžiant obligacijas, nei finansų patarėjas, nei finansų tarpininkas – obligacijų platintojas, nei fiskalinis agentas, nei galutinis investuotojas (faktinis skolininko kreditorius) neturi galimybių atlikti nurodytų kreditoriaus funkcijų. Tokiu būdu garantas turėtų prisiimti papildomą nuostolį dėl efektyvios skolininko priežiūros nebuvimo, skolininko piktybinės veikos ir įkeisto turto praradimo.

2.3. Siekiant su bendraja rinka suderinamomis valstybės pagalbos priemonėmis skatinti lietuviškos kilmės prekių eksportą ir negalint nustatyti darbų ir paslaugų kilmės, paslaugų, darbų ir nelietuviškos kilmės prekių eksporto kredito garantijos yra netikslingos.

2.4. Valstybės garantijomis prisiimami valstybės turtiniai įsipareigojimai grąžinti visą skolą arba jos dalį ir sumokėti už grąžinamą skolą ar jos dalį palūkanas vidaus arba užsienio kreditoriui už skolininką, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, jeigu šis neįvykdo arba įvykdo ne visus paskolos sutartyje arba kituose įsipareigojamuosiuose skolos dokumentuose numatytus įsipareigojimus, nėra įtraukiami į valstybės skolą tol, kol valstybė Valstybės skolos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka nepradeda vykdyti savo turtinių įsipareigojimų pagal valstybės garantiją, t. y. kol skolininkas nenustoja pats vykdyti savo sutartinių įsipareigojimų kreditoriui. Atkreiptinas dėmesys, kad nors suteikta valstybės garantija tiesiogiai nedidina valstybės skolos, tačiau su rizikingais projektais susijęs garantavimas potencialiai didina valstybės skolos augimo riziką ir atitinkamai valstybės biudžeto lėšų poreikį.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras

Finansų ministrė
Rasa Budbergytė
FM Teisės departamento
direktorius
Gediminas Užubalis
2011 09 26

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO VALDYBA

SPRENDIMAS DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ IŠVADŲ

2016 m. balandžio 20 d. Nr. SV-S-1468
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimo valdyba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsniu ir atsižvelgdama į Seimo 2016 m. kovo 22 d. posėdžio protokolą Nr. SPP-322, 2016 m. balandžio 5 d. posėdžio protokolą Nr. SPP-329, 2016 m. balandžio 14 d. posėdžio protokolą Nr. SPP-334 bei į Seimo Biudžeto ir finansų, Ekonomikos, Teisės ir teisėtvarkos, Valstybės valdymo ir savivaldybių komitetų siūlymus, n u s p r e n d ž i a:

Prašyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės pateikti Lietuvos Respublikos Seimui išvadas dėl šių įstatymų projektų:

1. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 35, 44, 83, 113, 114, 141 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-734.
2. Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo 16 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-735.
3. Lietuvos Respublikos žvalgybos įstatymo 33, 40 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-736.
4. Lietuvos Respublikos vyriausiosios rinkimų komisijos įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-737.
5. Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo 6, 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-738.
6. Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo 6 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-739.
7. Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 3, 24 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-740.
8. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 16 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-741.

9. Lietuvos Respublikos valstybės sienos apsaugos tarnybos įstatymo 19 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-742.
10. Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos kontrolieriaus įstatymo 12 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-743.
11. Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 2, 44, 48, 115 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-744.
12. Lietuvos Respublikos susirinkimų įstatymo 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-745.
13. Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 15 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-746.
14. Lietuvos Respublikos Seimo rinkimų įstatymo 40, 44 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-747.
15. Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 21, 44 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-748.
16. Lietuvos Respublikos Prezidento įstatymo 3, 5 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-749.
17. Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-750.
18. Lietuvos Respublikos nepaprastosios padėties įstatymo 24 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-751.
19. Lietuvos Respublikos Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymo 12 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-752.
20. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 6, 17 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-753.
21. Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos organizavimo ir karo tarnybos įstatymo 36 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-754.
22. Lietuvos Respublikos karo padėties įstatymo 14 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-755.
23. Lietuvos Respublikos finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos įstatymo 13 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-756.
24. Lietuvos Respublikos asociacijų įstatymo 14 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-757.
25. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 118 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-758.

26. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 7, 15, 110, 118 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-759.
27. Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo 34, 35, 36, 37 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2045.
28. Lietuvos Respublikos Europos Sąjungos institucijų darbuotojų ir Europos Parlamento narių pensinių teisių išsaugojimo ir perkėlimo įstatymo 6, 12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2046.
29. Lietuvos Respublikos minimaliojo darbo užmokesčio dydžių, socialinės apsaugos išmokų ir bazinio baudų ir nuobaudų dydžio indeksavimo įstatymo 2 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2047.
30. Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 5³ straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2048.
31. Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymo 15 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2049.
32. Lietuvos Respublikos Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų ir Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio Tarybos 1949 m. vasario 16 d. deklaraciją pasirašiusių asmenų statuso įstatymo 9 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2050.
33. Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo 1, 4, 5, 10, 11, 16 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2051.
34. Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2052.
35. Lietuvos Respublikos Prezidento valstybinės rentos įstatymo 4, 5, 6, 7, 8, 9 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2053.
36. Lietuvos Respublikos valstybinių šalpos išmokų įstatymo 2, 6, 16, 19, 27 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2054.
37. Lietuvos Respublikos teatrų ir koncertinių įstaigų įstatymo 13 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2056.
38. Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo 3, 9, 14, 16 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2057.
39. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymo Nr. I-552 2 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-2258.
40. Lietuvos Respublikos įmonių restruktūrizavimo įstatymo Nr. IX-218 4, 7, 12 ir 28 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3231.
41. Lietuvos Respublikos paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo Nr. XII-1215 11 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3423.

42. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso papildymo 151² straipsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-3632.
43. Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3771.
44. Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3772.
45. Lietuvos Respublikos aviacijos įstatymo Nr. VIII-2066 2, 3 ir 6 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3835.
46. Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3909(2).
47. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 135 straipsnio papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-3954.
48. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 11, 13, 20 ir 29 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4081(3).
49. Lietuvos Respublikos laikino tiesioginio valdymo savivaldybės teritorijoje įstatymo Nr. I-830 2 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4082(3).
50. Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4105.
51. Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4106.
52. Lietuvos Respublikos Seimo nario Juliaus Sabatausko 2015 m. lapkričio 2 d. pasiūlymo dėl Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymo Nr. IX-325 10 straipsnio papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-1901.

Seimo Pirmininkė

Loreta Graužinienė

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai:

Pagal dabar galiojantį Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymą (toliau – Įstatymas):

1.1. Valstybės garantuojama garantijų institucija (toliau – garantijų institucija) užtikrina Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms, finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms pagal garantijas Lietuvos Respublikos juridiniams asmenims, Lietuvos Respublikoje įsteigtiems Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonių filialams, Lietuvos Respublikos piliečiams ar kitiems asmenims, kuriems, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams, teikiamų paskolų (investicijoms finansuoti ir apyvartinėms lėšoms papildyti) grąžinimą, naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sutartyse nustatytos kainos ar jos dalies sumokėjimą ir kurio įsipareigojimų grąžinti visą skolą arba jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė.

Šiuo metu Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatyme nėra numatyta galimybė kredito įstaigai užtikrinti:

- faktoringo sutartyje nustatyto piniginio reikalavimo dalinį ar visišką apmokėjimą;
- atidėto mokėjimo (suteikto eksporto kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių, paslaugų ar darbų pardavimo sandorį sumokėjimas, ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimą;
- suteikto finansavimo pagal obligacijų įsigijimo sandorį grąžinimas ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimą.

1.2. Šiuo metu galiojančioje Įstatymo redakcijoje nustatyta galimybė garantijų institucijai teikti garantijas tik už naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sandorius.

Šiuo metu Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatyme nėra numatyta galimybė įsigyti ir jo poreikius atitinkančios pakankamos kokybės ir tinkamos kainos naudotą įrangą, naudotus mechanizmus ir (arba) naudotus įrenginius.

Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas) tikslai:

1) pagerinti verslo subjektų priėjimą prie išorinių finansavimo šaltinių (trumpalaikio efektyvaus kreditavimo), sudarant galimybes garantijų institucijoms užtikrinti ne tik teikiamų paskolų grąžinimą, gamybinės įrangos ir (arba) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sutartyse nustatytos kainos ar jos dalies sumokėjimą finansų įstaigoms, bet taip pat užtikrinti kredito įstaigoms faktoringo sutartyje nustatyto piniginio reikalavimo dalinį arba visišką apmokėjimą, kai pagal garantijas tokių įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, užtikrinti atidėto mokėjimo (suteikto eksporto kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių, paslaugų ar darbų pardavimo sandorį sumokėjimą, ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito

draudėjui padengimą bei užtikrinti suteikto finansavimo pagal obligacijų įsigijimo sandorį grąžinimą ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimą;

2) suteikti galimybę verslo subjektams įsigyti ir jo poreikius atitinkančios pakankamos kokybės ir tinkamos kainos naudotą įrangą, naudotus mechanizmus ir (arba) naudotus įrenginius.

Įstatymo projektu taip pat siekiama pagerinti Lietuvos įmonių priėjimą prie išorinių finansavimo šaltinių, didinti verslo konkurencingumą, išplėsti Lietuvos įmonių eksporto apimtis ir galimybes, atrandant naujas rinkas bei stiprinti eksportuotojų pozicijas tarptautinėje rinkoje, įvesti naujas sąvokas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai:

Įstatymo projekto iniciatorius ir rengėjas – Lietuvos Respublikos Seimo narys Remigijus Žemaitaitis.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai:

Pagal Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo 2 straipsnio 13 dalį valstybės garantuojama garantijų institucija – Vyriausybės įsteigtas juridinis asmuo, kuris užtikrina Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms, finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms pagal garantijas Lietuvos Respublikos juridiniams asmenims, Lietuvos Respublikoje įsteigtiems Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonių filialams, Lietuvos Respublikos piliečiams ar kitiems asmenims, kuriems, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams, teikiamų paskolų (investicijoms finansuoti ir apyvartinėms lėšoms papildyti) grąžinimą, naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sutartyse nustatytos kainos ar jos dalies sumokėjimą ir kurio įsipareigojimų grąžinti visą skolą arba jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė.

Garantijų institucijos pagal šiuo metu galiojančią teisinį reguliavimą negali teikti garantijų kredito įstaigoms už faktoringo, eksporto kredito, obligacijų įsigijimo, naudotos įrangos, naudotų mechanizmų ir (arba) naudotų įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sandorius.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama:

Priėmus siūlomą Įstatymo projektą, smulkiojo ir vidutinio verslo (toliau – SVV) subjektams bus pasiūlytas platesnis finansinių priemonių, garantuojamų valstybės garantija, pasirinkimas ir tai turės tiesioginę teigiamą įtaką sprendžiant verslo subjektų priėjimo prie išorinio finansavimo trūkumus. Naujų įstatymo projekto nuostatų įgyvendinimas turės teigiamą įtaką verslo subjektams, ieškantiems ir pradedantiems bendradarbiauti su naujais verslo partneriais, minimizuos riziką, susijusią su klientų nemokumu, apyvartinių lėšų trūkumu. Atsižvelgiant į tai, kad pradėti teikti garantijas pagal faktoringo, eksporto kredito ir obligacijų įsigijimo sutartis garantijų institucijai reikės papildomo, atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme nustatomo, limito, atitinkamos įstatymo nuostatos, susijusios su minėtais sandoriais, bus taikomos nuo 2016 m. gegužės 1 d. Galimybė valstybės garantija garantuoti platesnį sandorių skaičių neturės įtakos, t. y. nedidins kasmet Seimo valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme garantijų institucijoms nustatomo garantijų limito.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta:

Kadangi teisinis reguliavimas nėra keičiamas iš esmės, vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo Nr. XI-2220 15 straipsnio 1 dalimi ir Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 276 „Dėl Sprendimų projektų poveikio vertinimo metodikos patvirtinimo ir įgyvendinimo“, 3 punktu, numatomo teisinio reguliavimo poveikis nevertintas. Priėmus Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai:

Įstatymo projektas įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai:

Priimtas įstatymas turės teigiamą įtaką verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Viena iš didžiausių problemų, su kuria susiduria įmonės yra lėšų trūkumas apyvartiniam ir investiciniam kapitalui. Verslo subjektų prieinamumui prie finansavimo šaltinių gerinti Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2001 m. liepos 11 d. nutarimu Nr. 887 „Dėl smulkaus ir vidutinio verslo plėtros“ įsteigė garantijų instituciją UAB „Investicijų ir verslo garantijos“, kurios tikslas yra mažinti kreditavimo riziką kredito institucijoms, garantuojant SVV subjektų paskolų dalinį grąžinimą. Tačiau 2008 m. visą pasaulį užklupusi ekonominė krizė privertė bankus griežčiau vertinti verslo subjektų prašymus suteikti paskolas, todėl priėjimas prie išorinių finansavimo šaltinių išlieka vis dar ribotas.

- Alternatyvus banko paskoloms finansavimo šaltinis yra faktoringas – vienas populiariausių greitųjų verslo finansavimo įrankių, suteikiančių pagreitį besivystančiam verslui. Faktoringo sutartimi viena šalis (finansuotojas) perduoda arba įsipareigoja perduoti kitai šaliai (klientui) pinigus mainais už kliento (kreditoriaus) piniginių reikalavimų, susijusių su prekių pardavimu, darbų atlikimu ar paslaugų teikimu, trečiajam asmeniui (skolininkui), o klientas perleidžia arba įsipareigoja perleisti finansuotojui piniginių reikalavimų skolininkui (finansavimas su sąlyga perleisti piniginių reikalavimų) ir mokėti sutartyje nustatytą atlyginimą.

Faktoringo paslauga efektyviausia tiems SVV subjektams, kurie turi sunkumų dėl laiku jiems nesumokamų skolų. Faktoringas padeda sureguliuoti įmonės piniginius srautus, užtikrina jų pastovumą.

Pažymėtina, jog naudojimasis faktoringo paslauga neužkerta kelio įmonei naudotis ir kitais finansavimo šaltiniais, todėl faktoringas paprastai vertinamas kaip lanksti, nesudėtinga verslo finansavimo forma.

Lietuvos bankų asociacijos 2013 m. II ketv. duomenimis, faktoringo portfelis dar nepasiekė lygio, buvusio iki krizės, t. y. faktoringo portfelis dabar yra 268,61 mln. Lt mažesnis palyginti su 2007 m. III ketvirčiu (2007 m. III ketv. buvo 1 759,39 mln. Lt, o 2013 m. II ketv. – 1 490,78 mln. Lt). Faktoringo paslaugas teikiančios kredito įstaigos reaguoja į makroekonominis pokyčius, vis dar jaučiamas po pasaulinės recesijos rizikos dėl klientų nemokumo buvimas, kita vertus, ir SVV subjektai atsargiau planuoja investicijas, siekdami išlaikyti stabilius ir teigiamus pinigų srautus.

- Eksporto kredito garantija arba draudimas yra vieni iš efektyviausių eksporto rizikos minimizavimo instrumentų. Eksporto kredito rizikos minimizavimas reikalingas siekiant užtikrinti verslo konkurencingumą veržiantis į strategines eksporto rinkas ir skverbiantis į naujas (palengvėja derybų procesas su potencialiais pirkėjais).

Problema, kad Lietuvoje veikiantys privatūs draudikai nedraudžia arba nepakankamai draudžia neparduotinos eksporto kredito rizikos. Neparduotina eksporto kredito rizika – rizika, susijusi su pirkėjais ne iš Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių ir iš šalių, kurios nėra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) narės.

Eksporto kredito garantijų ar draudimo agentūros vienokia ar kitokia forma veikia visose ES valstybėse (išskyrus Airiją, Kiprą ir Malta), todėl Lietuvos eksportuotojams sudarytos nevienodos sąlygos kitų šalių atžvilgiu skverbiantis į naujas rinkas, užmezgant naujus komercinius santykius su potencialiais klientais iš neparduotinos eksporto kredito rizikos šalių.

- Garantijos už obligacijų įsigijimo sandorius – skatinamas alternatyvus įmonių finansavimo būdas, kadangi garantija būtų užtikrinamas suteikto finansavimo pagal obligacijų įsigijimo sandorį grąžinimas ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimas.

- Garantijos už naudotos įrangos, naudotų mechanizmų ir (arba) naudotų įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sandorius suteiktų galimybę įsigyti ir jo poreikius atitinkančios pakankamos kokybės ir tinkamos kainos naudotą gamybinę įrangą ir (arba) naudotus įrenginius. Siūlymas grindžiamas tuo, kad ne kiekviena įmonė, ypač pradėjusi veiklą, gali įsigyti naują ir brangiai kainuojančią gamybinę įrangą ir (arba) įrenginius, o įmonės veiklos poreikiams patenkinti tinka ir geros kokybės naudota gamybinė įrangą ir (arba) įrenginiai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios:

Reikės pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. liepos 11 d. nutarimą Nr. 887 „Dėl smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros“.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka:

Taip, įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus:

Taip, įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti:

Įstatymui įgyvendinti Lietuvos Respublikos ūkio ministerija iki 2016 m. liepos 1 d. turės parengti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. liepos 11 d. nutarimo Nr. 887 „Dėl smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros“ pakeitimo projektą.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais):

Patvirtinus Įstatymo projektą, planuojama įgyvendinti:

1. garantijų už faktoringo sandorius priemonę, jai skiriant iki 5,8 mln. eurų ES struktūrinių fondų lėšų;
2. garantijų už eksporto kreditų sandorių priemonę, jai skiriant iki 7 mln. eurų grįžusių lėšų iš pagal anksčiau Ūkio ministerijos įgyvendintas priemones;
3. garantijų už obligacijų išsigijimo sandorių priemonę, jai skiriant iki 3 mln. eurų grįžusių lėšų iš pagal anksčiau Ūkio ministerijos įgyvendintas priemones.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados:

Rengiant Įstatymo projektą specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

„faktoringas“, „eksporto kreditas“, „obligacijos“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai:

Nėra.

Teikia:

Lietuvos Respublikos Seimo narys

Remigijus Žemaitaitis

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Draudimo įmonė – Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nustatyta tvarka draudimo veiklos licenciją gavusi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigta draudimo įmonė, steigimosi teisę ir (arba) teisę teikti paslaugas įgyvendinanti kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonė ir Draudimo įstatymo nustatyta tvarka draudimo veiklos leidimą gavęs Lietuvos Respublikoje įsteigtas užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, turintis teisę vykdyti draudimo veiklą.
2. Eksporto kredito draudėjas – kredituojantis eksportuotojas, su draudimo įmone sudaręs draudimo sutartį dėl žalos, patirtos negavus komerciniu kreditu atidėtų mokėjimų už eksportuotas prekes, darbus ar paslaugas, atlyginimo.
3. Finansinė priemonė – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme (toliau – Finansinių priemonių rinkų įstatymas).
4. Garantijų institucijos garantijos gavėjas – Lietuvos Respublikos ir (ar) užsienio valstybės kredito įstaiga, finansinės nuomos (lizingo) bendrovė, draudimo įmonė, kredituojantis eksportuotojas, pelno siekiantis juridinis asmuo, įstatymų nustatyta tvarka turintis teisę vykdyti faktoringo sandorius ar garantijų institucijos garantuojamo finansavimo gavėjo išleistų obligacijų savininkas.
5. Garantijų institucijos garantuojama prievolė – garantijų institucijos garantijos gavėjo garantijų institucijos garantuojamam finansavimo gavėjui suteikto finansavimo pagal paskolos, finansinės nuomos (lizingo), faktoringo, obligacijų įsigijimo sandorį grąžinimas ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimas arba kredituojančio eksportuotojo atidėto mokėjimo (suteikto komercinio kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių, paslaugų ar darbų pardavimo sandorį sumokėjimas, ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimas.
6. Garantijų institucijos garantuojamas finansavimo gavėjas – Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialas, Lietuvos Respublikos pilietis ar kitas asmuo, kuriam, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiui, gavęs finansavimą iš garantijų institucijos garantijos gavėjo.

14

7. Garantijų institucijos individuali garantija (toliau – individuali garantija) – garantijų institucijos įsipareigojimas garantijų institucijos garantijos gavėjui garantijoje nurodyta suma ir sąlygomis visiškai ar iš dalies atsakyti už garantijų institucijos garantuojamos prievolės vykdymą.
8. Garantijų institucijos portfelinė garantija (toliau – portfelinė garantija) – garantijų institucijos įsipareigojimas garantijų institucijos garantijos gavėjui garantijoje nurodyta suma ir sąlygomis visiškai ar iš dalies atsakyti už garantijų institucijos garantuojamų prievolių, įtrauktų į garantuojamą portfelį, vykdymą arba padengti dalį nuostolių, susijusių su garantijų institucijos prisiimama kredito rizika.
9. Garantijų institucijos prisiimama kredito rizika – dalis garantijų institucijos garantijos gavėjo kredito rizikos, susijusios su garantijų institucijos garantuojamiems finansavimo gavėjams suteikto finansavimo sandorių portfeliu, portfelinės garantijos suteikimo atveju, arba dalis kredito rizikos, susijusios su kredituojančio eksportuotojo prekių, paslaugų ar darbų pirkėju, eksporto kredito garantavimo atveju.
10. Grynasis skolinių įsipareigojimų pokyčio limitas – didžiausias galimas grynasis skolinių įsipareigojimų pokytis per biudžetinius metus.
11. Grynasis skolinių įsipareigojimų pokytis – per tam tikrą laikotarpį Vyriausybės valstybės vardu skolinantis prisiimtų ir įvykdytų įsipareigojimų sumų skirtumas.
12. Išvestinės finansinės priemonės – Finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 4 dalies 4–10 punktuose nurodytos finansinės priemonės.
13. Kiti įsipareigojamieji skolos dokumentai – dokumentai, kuriais patvirtinamas skolinantis prisiimtas įsipareigojimas (neapimantis įsipareigojimų, prisiimamų išplatinant Vyriausybės vertybinius popierius, pasirašant paskolų sutartis, finansinės nuomos (lizingo) sutartis, suteikiant valstybės garantijas) grąžinti dokumentuose nurodytą pinigų sumą šiuose dokumentuose sutartomis (nustatytomis) sąlygomis (komerciniai popieriai, paprastieji ir įsakomieji vekseliai, depozitų sertifikatai ir pan.).
14. Kredituojantis eksportuotojas – Lietuvoje veikiantis, ūkinę komercinę veiklą vykdomas juridinis asmuo, eksportuojantis prekes, paslaugas ar darbus į kitas šalis, ir taikantis eksportuojamų prekių, paslaugų ar darbų pirkėjui apmokėjimo už parduotas prekes, suteiktas paslaugas ar atliktus darbus atidėjimą (t. y. suteikiantis pirkėjui komercinį kreditą).
15. Paskola – lėšų skolinimosi arba skolinimo priemonė, kai paskolos sutartimi viena šalis (paskolos davėjas) perduoda kitos šalies (paskolos gavėjo) nuosavybės pinigus, o paskolos gavėjas įsipareigoja paskolos davėjui grąžinti tokią pat pinigų sumą ir mokėti palūkanas, jeigu paskolos sutartyje nenustatyta kitaip. Tokia paskolos sutartis neapima vertybinių popierių išleidimo arba kitų įsipareigojamųjų skolos dokumentų pasirašymo.
16. Skolos grąžinimo sutartis – Vyriausybei atstovaujančios Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Finansų ministerija) ir valstybės skolininko arba valstybės garantuojamo skolininko sudaryta sutartis dėl skolos valstybei, atsiradusios dėl šių skolininkų neįvykdytų arba netinkamai įvykdytų įsipareigojimų pagal valstybės perskolinamos paskolos arba valstybės garantuojamos paskolos sutartis, grąžinimo.
17. Užsienio kreditoriai – juridiniai ar fiziniai asmenys, kurių pagrindiniai asmeniniai ir ekonominiai interesai yra kitose (ne Lietuvos Respublikoje) šalyse ir kurie nuolat veikia ar gyvena kitose šalyse arba veikia ar gyvena Lietuvos Respublikoje trumpiau negu vienus metus ir yra įsigiję Vyriausybės vertybinių popierių, suteikę paskolų pagal paskolų sutartis arba kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus.

18. Valdžios sektorius – sektorius, apimantis centrinės valdžios (Vyriausybės ir kitų prie šio sektoriaus priskiriamų subjektų), vietos valdžios (savivaldybių ir kitų prie šio sektoriaus priskiriamų subjektų) ir valstybės socialinės apsaugos fondų (Valstybinio socialinio draudimo fondo, Privalomojo sveikatos draudimo fondo ir kitų prie šio sektoriaus priskiriamų subjektų) sektorius. Subjektų priskyrimą prie sektorių ir klasifikavimą pagal sektorius nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.
19. Valstybės garantija – valstybės turtinis įsipareigojimas grąžinti visą skolą arba jos dalį ir sumokėti už grąžinamą skolą ar jos dalį palūkanas vidaus arba užsienio kreditoriui už valstybės garantuojamą skolininką, jeigu šis neįvykdo paskolos sutartyje arba kituose įsipareigojamuosiose skolos dokumentuose nustatytų įsipareigojimų arba įvykdo ne visus tokius įsipareigojimus.
20. Valstybės garantija tarptautinei finansų institucijai – valstybės turtinis įsipareigojimas Lietuvos Respublikos tarptautinėje sutartyje ar šios sutarties pagrindu pasirašytame susitarime nustatytomis sąlygomis įvykdyti turtinius įsipareigojimus pagal tarptautinės finansų institucijos suteiktas arba garantuotas paskolų sutartis, jeigu kitų šalių subjektai neįvykdo šiose paskolų sutartyse nustatytų įsipareigojimų arba įvykdo ne visus tokius įsipareigojimus.
21. Valstybės garantija už garantijų instituciją – valstybės turtinis įsipareigojimas įvykdyti savo garantuojamos garantijų institucijos įsipareigojimus garantijų institucijos garantijos gavėjams, jeigu garantijų institucija neįvykdo garantijoje nustatytų įsipareigojimų arba įvykdo ne visus tokius įsipareigojimus.
22. Valstybės garantuojama garantijų institucija (toliau – garantijų institucija) – Vyriausybės įsteigtas juridinis asmuo, kuris garantijų institucijos garantijos gavėjams užtikrina garantijų institucijos garantuojamų prievolių vykdymą arba nuostolių, susijusių su garantijų institucijos prisiimama kredito rizika, atlyginimą.
23. Valstybės garantuojama paskola – Lietuvos Respublikos juridinio asmens, Lietuvos Respublikoje įsteigto Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialo ar Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme (toliau – Mokslo ir studijų įstatymas) nurodytos valstybės remiamos paskolos gavėjo gauta paskola pagal sutartį, sudarytą su vidaus arba užsienio kreditoriumi, arba pagal kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus, kuriais užtikrinamų įsipareigojimų grąžinti visą skolą ar jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė.
24. Valstybės garantuojamas skolininkas – Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialas ar Mokslo ir studijų įstatyme nurodytos valstybės remiamos paskolos gavėjas, gavęs valstybės garantuojamą paskolą pagal sutartį, kurios įsipareigojimų grąžinti visą skolą ar jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė.
25. Valstybės perskolinama paskola (toliau – perskolinama paskola) – Vyriausybės nustatyta tvarka iš valstybės vardu pasiskolintų lėšų Lietuvos Respublikos juridiniam asmeniui, Lietuvos Respublikoje įsteigtam Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialui (išskyrus Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetines įstaigas) suteikiama paskola.
26. Valstybės skola – prie valdžios sektoriaus priskiriamų subjektų, turinčių teisę skolintis, priimtų, bet dar neįvykdytų įsipareigojimų grąžinti kreditoriams lėšas, pasiskolintas išplatinant Vyriausybės vertybinius popierius, pasirašant paskolų sutartis, finansinės nuomos (lizingo) sutartis ir kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus, konsoliduota suma.

27. Valstybės skolininkas – Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialas, pagal sutartį, sudarytą su valstybe, arba pagal kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus gavę perskolinamą paskolą, įsipareigoję valstybei ją tinkamai naudoti ir grąžinti ir (arba) prisiėmę įsipareigojimus pagal skolos grąžinimo sutartis.

28. Valstybės vardu pasiskolintos lėšos – Vyriausybei atstovaujančios Finansų ministerijos Vyriausybės nustatyta tvarka pasiskolintos lėšos, gautos išplatinant Vyriausybės vertybinius popierius, pasirašant paskolų sutartis ir kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus.

29. Vidaus kreditoriai – juridiniai ar fiziniai asmenys, kurių pagrindiniai asmeniniai ir ekonominiai interesai yra Lietuvos Respublikoje, kurie nuolat veikia ar gyvena Lietuvos Respublikoje arba veikia ar gyvena kitose šalyse trumpiau negu vienus metus ir yra įsigiję Vyriausybės vertybinių popierių, suteikę paskolų pagal paskolų sutartis arba kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus.

30. Vyriausybės vertybiniai popieriai – vidaus ar užsienio rinkose Vyriausybės valstybės vardu išleidžiami vertybiniai popieriai, kuriais patvirtinama jų turėtojų teisė nustatytais terminais gauti jų nominaliąją vertę atitinkančią sumą, palūkanas ar kitą ekvivalentą.

31. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 4 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) finansavimo, skirto įrangai, mechanizmomis ir įrenginiams įsigyti pagal finansinės nuomos (lizingo) sutartis, sudarytas su finansinės nuomos (lizingo) bendrovėmis;“

2. Papildyti 4 straipsnio 4 dalį 4 punktu:

„4) finansavimo, skirto apyvartinėms lėšoms papildyti, pagal sudarytas faktoringo sutartis, arba investicijoms finansuoti ir (ar) apyvartinėms lėšoms papildyti, išleidžiant ir parduodant obligacijas;“

3. Papildyti 4 straipsnio 4 dalį 5 punktu:

„5) kredito rizikos sumažinimo, siekiant paskatinti Lietuvoje veikiančių ūkio subjektų pagamintų prekių, suteiktų paslaugų ar vykdomų darbų eksportą į kitas šalis;“

2. Papildyti 4 straipsnio 4 dalį 6 punktu:

„6) kredito rizikos sumažinimo, siekiant paskatinti smulkiojo ir vidutinio verslo ir kitų ūkio subjektų finansavimą.“

4 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Garantijų institucijų steigimas ir valstybės garantija už garantijų instituciją

1. Vyriausybė turi teisę steigti garantijų institucijas, kurios užtikrintų garantijų institucijos garantuojamas prievoles ir (arba) garantijų institucijos garantijos gavėjams atlygintų dalį nuostolių, susijusių su garantijos institucijos prisiimama kredito rizika, jeigu tam tikroms programoms įgyvendinti yra numatyta lėšų tų metų valstybės biudžete ar valstybės fonduose.

2. Už garantijų institucijos įsipareigojimų garantijų institucijos garantijos gavėjams pagal individualias ir portfelines garantijas įvykdymą garantuoja valstybė. Vyriausybė kiekvienais metais

kiekvienai garantijų institucijai nustato įsipareigojimų pagal individualias ir portfelines garantijas limitą. Kai teikiamos individualios garantijos, į garantijų institucijai nustatytą įsipareigojimų limitą įskaičiuojama įsipareigojimų pagal suteiktas individualias garantijas suma, kai teikiamos portfelinės garantijos – maksimali suma, mokėtina pagal suteiktas portfelines garantijas. Garantijų institucijoms nustatytų limitų suma negali viršyti Lietuvos Respublikos atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme nustatyto limitu.

3. Garantijų institucijos garantijas Vyriausybės nustatyta tvarka pasirašo garantijų institucijos vadovas. Garantijų institucijos suteikta garantija garantijų institucijos garantijos gavėjams pagal individualias ir portfelines garantijas prilyginama valstybės garantijai.

4. Garantijų institucija, įgyvendindama valstybės vykdomas programas, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka nagrinėja garantijų institucijos garantuojamų finansavimo gavėjų prašymus suteikti garantijas tvarko įsipareigojimų pagal suteiktas individualias ir portfelines garantijas apskaitą, prižiūri, kaip yra vykdomos individualių ir portfelinių garantijų sąlygos, ir imasi atitinkamų poveikio priemonių individualių garantijų sąlygų nevykdančių garantijų institucijos garantuojamų skolininkų atžvilgiu ir (arba) individualių ir portfelinių garantijų gavėjų atžvilgiu.

5. Garantijų institucija gali teikti tik šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytas garantijas ir bet kokia kita forma negali užtikrinti kitų ūkio subjektų prievolių, išskyrus pačios garantijų institucijos prievolės ir jų vykdymui užtikrinti teikiamus užtikrinimo būdus. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija garantijų institucijai gali pavesti vykdyti ir kitas teisės aktuose nurodytas veiklas.

6. Garantijų institucijos veiklos priežiūrą atlieka ir šios institucijos atskaitomybę nustato Vyriausybės įgaliota institucija.

7. Garantijų institucija ne vėliau kaip per 4 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos privalo pateikti Vyriausybei įmonės metinių finansinių ataskaitų rinkinį kartu su auditoriaus išvada.

8. Jeigu garantijų institucijos nuostoliai pasiekia ketvirtį įstatinio kapitalo dydžio, garantijų institucija turi sustabdyti naujų individualių ir portfelinių garantijų teikimą“.

5 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 2 straipsnio 4 bei 5 dalių ir 4 straipsnio nuostatos, susijusios su faktoringu, obligacijų įsigijimo sandorio grąžinimu ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimu, atidėto mokėjimo (suteikto komercinio kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių, paslaugų ar darbų pardavimo sandorį, sumokėjimu, ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimu taikomos nuo 2016 m. gegužės 1 d.

6 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2016 m. liepos 1 d. priima šiam įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia:

Lietuvos Respublikos Seimo narys

Remigijus Žemaitaitis

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Draudimo įmonė – Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nustatyta tvarka draudimo veiklos licenciją gavusi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigta draudimo įmonė, steigimosi teisę ir (arba) teisę teikti paslaugas įgyvendinanti kitų Europos ekonominės erdvės valstybių draudimo įmonė ir Draudimo įstatymo nustatyta tvarka draudimo veiklos leidimą gavęs Lietuvos Respublikoje įsteigtas užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, turintis teisę vykdyti draudimo veiklą.
2. Eksporto kredito draudėjas – kredituojantis eksportuotojas, su draudimo įmone sudaręs draudimo sutartį dėl žalos, patirtos negavus komerciniu kreditu atidėtų mokėjimų už eksportuotas prekes, darbus ar paslaugas, atlyginimo.
- ~~4.~~ 3. Finansinė priemonė – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme (toliau – Finansinių priemonių rinkų įstatymas).
4. Garantijų institucijos garantijos gavėjas – Lietuvos Respublikos ir (ar) užsienio valstybės kredito įstaiga, finansinės nuomos (lizingo) bendrovė, draudimo įmonė, kredituojantis eksportuotojas, pelno siekiantis juridinis asmuo, įstatymų nustatyta tvarka turintis teisę vykdyti faktoringo sandorius ar garantijų institucijos garantuojamo finansavimo gavėjo išleistų obligacijų savininkas.
5. Garantijų institucijos garantuojama prievolė – garantijų institucijos garantijos gavėjo garantijų institucijos garantuojamam finansavimo gavėjui suteikto finansavimo pagal paskolos, finansinės nuomos (lizingo), faktoringo, obligacijų įsigijimo sandorį grąžinimas ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimas arba kredituojančio eksportuotojo atidėto mokėjimo (suteikto komercinio kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių, paslaugų ar darbų pardavimo sandorį sumokėjimas, ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimas.
6. Garantijų institucijos garantuojamas finansavimo gavėjas – Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialas, Lietuvos Respublikos pilietis ar kitas asmuo, kuriam, vadovaujantis Europos

Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiui, gavęs finansavimą iš garantijų institucijos garantijos gavėjo.

7. Garantijų institucijos individuali garantija (toliau – individuali garantija) – garantijų institucijos įsipareigojimas garantijų institucijos garantijos gavėjui garantijoje nurodyta suma ir sąlygomis visiškai ar iš dalies atsakyti už garantijų institucijos garantuojamos prievolės vykdymą.

8. Garantijų institucijos portfelinė garantija (toliau – portfelinė garantija) – garantijų institucijos įsipareigojimas garantijų institucijos garantijos gavėjui garantijoje nurodyta suma ir sąlygomis visiškai ar iš dalies atsakyti už garantijų institucijos garantuojamų prievolių, įtrauktų į garantuojamą portfelį, vykdymą arba padengti dalį nuostolių, susijusių su garantijų institucijos prisiimama kredito rizika.

9. Garantijų institucijos prisiimama kredito rizika – dalis garantijų institucijos garantijos gavėjo kredito rizikos, susijusios su garantijų institucijos garantuojamiems finansavimo gavėjams suteikto finansavimo sandorių portfeliu, portfelinės garantijos suteikimo atveju, arba dalis kredito rizikos, susijusios su kredituojančio eksportuotojo prekių, paslaugų ar darbų pirkėju, eksporto kredito garantavimo atveju.

~~2.~~ **10. Grynasis skolinių įsipareigojimų pokyčio limitas – didžiausias galimas grynasis skolinių įsipareigojimų pokytis per biudžetinius metus.**

~~3.~~ **11. Grynasis skolinių įsipareigojimų pokytis – per tam tikrą laikotarpį Vyriausybės valstybės vardu skolinantis prisiimtų ir įvykdytų įsipareigojimų sumų skirtumas.**

~~4.~~ **12. Išvestinės finansinės priemonės – Finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 4 dalies 4–10 punktuose nurodytos finansinės priemonės.**

~~5.~~ **13. Kiti įsipareigojamieji skolos dokumentai – dokumentai, kuriais patvirtinamas skolinantis prisiimtas įsipareigojimas (neapimantis įsipareigojimų, prisiimamų išplatinant Vyriausybės vertybinius popierius, pasirašant paskolų sutartis, finansinės nuomos (lizingo) sutartis, suteikiant valstybės garantijas) grąžinti dokumentuose nurodytą pinigų sumą šiuose dokumentuose sutartomis (nustatytomis) sąlygomis (komerciniai popieriai, paprastieji ir įsakomieji vekseliai, depozitų sertifikatai ir pan.).**

14. Kredituojantis eksportuotojas – Lietuvoje veikiantis, ūkinę komercinę veiklą vykdančio juridinis asmuo, eksportuojantis prekes, paslaugas ar darbus į kitą šalį, ir taikantis eksportuojamų prekių, paslaugų ar darbų pirkėjui apmokėjimo už parduotas prekes, suteiktas paslaugas ar atliktus darbus atidėjimą (t. y. suteikiantis pirkėjui komercinį kreditą).

~~6.~~ **15. Paskola – lėšų skolinimosi arba skolinimo priemonė, kai paskolos sutartimi viena šalis (paskolos davėjas) perduoda kitos šalies (paskolos gavėjo) nuosavybės pinigus, o paskolos gavėjas įsipareigoja paskolos davėjui grąžinti tokią pat pinigų sumą ir mokėti palūkanas, jeigu paskolos sutartyje nenustatyta kitaip. Tokia paskolos sutartis neapima vertybinių popierių išleidimo arba kitų įsipareigojamųjų skolos dokumentų pasirašymo.**

~~7.~~ **16. Skolos grąžinimo sutartis – Vyriausybei atstovaujančios Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Finansų ministerija) ir valstybės skolininko arba valstybės garantuojamo skolininko sudaryta sutartis dėl skolos valstybei, atsiradusios dėl šių skolininkų neįvykdytų arba netinkamai įvykdytų įsipareigojimų pagal valstybės perskolinamos paskolos arba valstybės garantuojamos paskolos sutartis, grąžinimo.**

~~8.~~ **17. Užsienio kreditoriai – juridiniai ar fiziniai asmenys, kurių pagrindiniai asmeniniai ir ekonominiai interesai yra kitose (ne Lietuvos Respublikoje) šalyse ir kurie nuolat veikia ar gyvena**

kitose šalyse arba veikia ar gyvena Lietuvos Respublikoje trumpiau negu vienus metus ir yra įsigiję Vyriausybės vertybinių popierių, suteikę paskolų pagal paskolų sutartis arba kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus.

9. 18. Valdžios sektorius – sektorius, apimantis centrinės valdžios (Vyriausybės ir kitų prie šio sektoriaus priskiriamų subjektų), vietos valdžios (savivaldybių ir kitų prie šio sektoriaus priskiriamų subjektų) ir valstybės socialinės apsaugos fondų (Valstybinio socialinio draudimo fondo, Privalomojo sveikatos draudimo fondo ir kitų prie šio sektoriaus priskiriamų subjektų) sektorius. Subjektų priskyrimą prie sektorių ir klasifikavimą pagal sektorius nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

10. 19. Valstybės garantija – valstybės turtinis įsipareigojimas grąžinti visą skolą arba jos dalį ir sumokėti už grąžinamą skolą ar jos dalį palūkanas vidaus arba užsienio kreditoriui už valstybės garantuojamą skolininką, jeigu šis neįvykdo paskolos sutartyje arba kituose įsipareigojamuosiuose skolos dokumentuose nustatytų įsipareigojimų arba įvykdo ne visus tokius įsipareigojimus.

11. 20. Valstybės garantija tarptautinei finansų institucijai – valstybės turtinis įsipareigojimas Lietuvos Respublikos tarptautinėje sutartyje ar šios sutarties pagrindu pasirašytame susitarime nustatytais sąlygomis įvykdyti turtinius įsipareigojimus pagal tarptautinės finansų institucijos suteiktas arba garantuotas paskolų sutartis, jeigu kitų šalių subjektai neįvykdo šiose paskolų sutartyse nustatytų įsipareigojimų arba įvykdo ne visus tokius įsipareigojimus.

12. 21. Valstybės garantija už garantijų instituciją – valstybės turtinis įsipareigojimas įvykdyti jės ~~savo~~ garantuojamos garantijų institucijos įsipareigojimus ~~Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms, finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms,~~ **garantijų institucijos garantijos gavėjams**, jeigu garantijų institucija neįvykdo garantijoje nustatytų įsipareigojimų arba įvykdo ne visus tokius įsipareigojimus.

13. 22. Valstybės garantuojama garantijų institucija (toliau – garantijų institucija) – Vyriausybės įsteigtas juridinis asmuo, kuris **garantijų institucijos garantijos gavėjams** užtikrina Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms, finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms pagal ~~garantijas Lietuvos Respublikos juridiniams asmenims, Lietuvos Respublikoje įsteigtiems Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonių filialams, Lietuvos Respublikos piliečiams ar kitiems asmenims, kuriems, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams, teikiamų paskolų (investicijoms finansuoti ir apyvartinėms lėšoms papildyti) grąžinimą, naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sutartyse nustatytos kainos ar jos dalies sumokėjimą ir kurio įsipareigojimų grąžinti visą skolą arba jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė~~ **garantijų institucijos garantuojamų prievolių vykdymą arba nuostolių, susijusių su garantijų institucijos prisiimama kredito rizika, atlyginimą.**

14. 23. Valstybės garantuojama paskola – Lietuvos Respublikos juridinio asmens, Lietuvos Respublikoje įsteigto Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialo ar Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme (toliau – Mokslo ir studijų įstatymas) nurodytos valstybės remiamos paskolos gavėjo gauta paskola pagal sutartį, sudarytą su vidaus arba užsienio kreditoriumi, arba pagal kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus, kuriais užtikrinamų įsipareigojimų grąžinti visą skolą ar jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė.

15. 24. Valstybės garantuojamas skolininkas – Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialas ar Mokslo ir

studijų įstatyme nurodytos valstybės remiamos paskolos gavėjas, gavę valstybės garantuojamą paskolą pagal sutartį, kurios įsipareigojimų grąžinti visą skolą ar jos dalį ir už grąžinamą skolą ar jos dalį sumokėti palūkanas įvykdymą garantuoja valstybė.

~~16.~~ 25. Valstybės perskolinama paskola (toliau – perskolinama paskola) – Vyriausybės nustatyta tvarka iš valstybės vardu pasiskolintų lėšų Lietuvos Respublikos juridiniam asmeniui, Lietuvos Respublikoje įsteigtam Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialui (išskyrus Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetines įstaigas) suteikiama paskola.

~~17.~~ 26. Valstybės skola – prie valdžios sektoriaus priskiriamų subjektų, turinčių teisę skolintis, priimtų, bet dar neįvykdytų įsipareigojimų grąžinti kreditoriams lėšas, pasiskolintas išplatinant Vyriausybės vertybinius popierius, pasirašant paskolų sutartis, finansinės nuomos (lizingo) sutartis ir kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus, konsoliduota suma.

~~18.~~ 27. Valstybės skolininkas – Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, Lietuvos Respublikoje įsteigtas Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialas, pagal sutartį, sudarytą su valstybe, arba pagal kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus gavę perskolinamą paskolą, įsipareigoję valstybei ją tinkamai naudoti ir grąžinti ir (arba) prisiėmę įsipareigojimus pagal skolos grąžinimo sutartis.

~~19.~~ 28. Valstybės vardu pasiskolintos lėšos – Vyriausybei atstovaujančios Finansų ministerijos Vyriausybės nustatyta tvarka pasiskolintos lėšos, gautos išplatinant Vyriausybės vertybinius popierius, pasirašant paskolų sutartis ir kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus.

~~20.~~ 29. Vidaus kreditoriai – juridiniai ar fiziniai asmenys, kurių pagrindiniai asmeniniai ir ekonominiai interesai yra Lietuvos Respublikoje, kurie nuolat veikia ar gyvena Lietuvos Respublikoje arba veikia ar gyvena kitose šalyse trumpiau negu vienus metus ir yra įsigiję Vyriausybės vertybinių popierių, suteikę paskolų pagal paskolų sutartis arba kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus.

~~21.~~ 30. Vyriausybės vertybiniai popieriai – vidaus ar užsienio rinkose Vyriausybės valstybės vardu išleidžiami vertybiniai popieriai, kuriais patvirtinama jų turėtojų teisė nustatytais terminais gauti jų nominaliąją vertę atitinkančią sumą, palūkanas ar kitą ekvivalentą.

~~22.~~ 31. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 4 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) finansavimo, skirto įrangai, mechanizmams naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių kainos ar jos dalies sumokėjimo pagal naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių ir įrenginiams įsigyti pagal finansinės nuomos (lizingo) sutartis, sudarytas su finansinės nuomos (lizingo) bendrovėmis;“

2. Papildyti 4 straipsnio 4 dalį 4 punktu:

„4) finansavimo, skirto apyvartinėms lėšoms papildyti, pagal sudarytas faktoringo sutartis, arba investicijoms finansuoti ir (ar) apyvartinėms lėšoms papildyti, išleidžiant ir parduodant obligacijas;“

3. Papildyti 4 straipsnio 4 dalį 5 punktu:

„5) kredito rizikos sumažinimo, siekiant paskatinti Lietuvoje veikiančių ūkio subjektų pagamintų prekių, suteiktų paslaugų ar vykdomų darbų eksportą į kitas šalis;“

2. Papildyti 4 straipsnio 4 dalį 6 punktu:

„6) kredito rizikos sumažinimo, siekiant paskatinti smulkiojo ir vidutinio verslo ir kitų ūkio subjektų finansavimą.“

4 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Garantijų institucijų steigimas ir valstybės garantija už garantijų instituciją

1. Vyriausybė turi teisę steigti garantijų institucijas, kurios užtikrintų ~~Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms, finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms pagal garantijas Lietuvos Respublikos juridiniams asmenims, Lietuvos Respublikoje įsteigtiems Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonių filialams ar Lietuvos Respublikos piliečiams arba kitiems asmenims, kuriems, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams, teikiamų paskolų grąžinimą ir naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sutartyse nustatytos kainos ar jos dalies sumokėjimą~~ **garantijų institucijos garantuojamas prievolės ir (arba) garantijų institucijos garantijos gavėjams atlygintų dalį nuostolių, susijusių su garantijos institucijos prisiimama kredito rizika**, jeigu tam tikroms programoms įgyvendinti yra numatyta lėšų tų metų valstybės biudžete ar valstybės fonduose.

2. Už garantijų institucijos įsipareigojimų ~~Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms ir finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms pagal~~ **garantijų institucijos garantijos gavėjams pagal individualias ir portfelines** garantijas įvykdymą garantuoja valstybė. Vyriausybė kiekvienais metais kiekvienai garantijų institucijai nustato įsipareigojimų pagal **individualias ir portfelines** garantijas ~~limitus~~ **limitą**. Kai teikiamos individualios garantijos, į garantijų institucijai nustatytą įsipareigojimų limitą įskaičiuojama įsipareigojimų pagal suteiktas individualias garantijas suma, kai teikiamos portfelinės garantijos – maksimali suma, mokėtina pagal suteiktas portfelines garantijas. Šie Garantijų institucijoms nustatytų ~~limitai~~ **limitų suma** negali viršyti Lietuvos Respublikos atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme nustatyto limito.

3. Garantijų institucijos garantijas Vyriausybės nustatyta tvarka pasirašo garantijų institucijos vadovas. ~~Vyriausybės įsteigtų garantijų institucijų įsipareigojimais Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms ir finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms pagal garantijas prilyginami valstybės garantijai.~~ **Garantijų institucijos suteikta garantija garantijų institucijos garantijos gavėjams pagal individualias ir portfelines garantijas prilyginama valstybės garantijai.**

4. Garantijų institucija, įgyvendindama valstybės vykdomas programas, Vyriausybės ~~ar jos įgaliotos institucijos~~ nustatyta tvarka nagrinėja **garantijų institucijos garantuojamų finansavimo gavėjų** Lietuvos Respublikos juridinių asmenų, Lietuvos Respublikoje įsteigtų Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonių filialų ar Lietuvos Respublikos piliečių arba kitų asmenų, kuriems, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, yra suteiktos analogiškos teisės kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams, prašymus **suteikti garantijas**, užtikrinti Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms, kurios teikia jiems paskolas (investicijoms finansuoti ir apyvartinėms lėšoms papildyti), paskolų grąžinimą ir naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų) įrenginių kainos ar jos dalies sumokėjimą finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms, kurios finansuoja naujos (nenaudotos) gamybinės įrangos ir (arba) naujų (nenaudotų)

~~įrenginių įsigijimą, tvarko suteiktų garantijų įsipareigojimų pagal suteiktas individualias ir portfelines garantijas apskaitą, kontroliuoja prižiūri, kaip yra vykdomos garantijos individualių ir portfelinių garantijų sąlygos, ir taiko poveikio priemones garantijų sąlygų nevykdantiems garantijų institucijos skolininkams, Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių kredito įstaigoms ir finansinės nuomos (lizingo) bendrovėms imasi atitinkamų poveikio priemonių individualių garantijų sąlygų nevykdančių garantijų institucijos garantuojamų skolininkų atžvilgiu ir (arba) individualių ir portfelinių garantijų gavėjų atžvilgiu.~~

5. Garantijų institucija gali teikti tik šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytas garantijas ir bet kokia kita forma negali užtikrinti kitų ūkio subjektų prievolių, išskyrus pačios garantijų institucijos prievoles ir jų vykdymui užtikrinti teikiamus užtikrinimo būdus. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija garantijų institucijai gali pavesti vykdyti ir kitas teisės aktuose nurodytas veiklas.

5. 6. Garantijų institucijos veiklos priežiūrą atlieka ir šios institucijos atskaitomybę nustato Vyriausybės įgaliota institucija.

~~6. 7.~~ Garantijų institucija ne vėliau kaip per 4 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos privalo pateikti Vyriausybei įmonės metinių finansinių ataskaitų rinkinį kartu su auditoriaus išvada.

~~7. 8.~~ Jeigu garantijų institucijos nuostoliai pasiekia ketvirtį įstatinio kapitalo dydžio, Vyriausybė **garantijų institucija** turi sustabdyti naujų **individualių ir portfelinių** garantijų teikimą.“.

5 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 2 straipsnio 4 bei 5 dalių ir 4 straipsnio nuostatos, susijusios su faktoringu, obligacijų įsigijimo sandorio grąžinimu ir (arba) už suteiktą finansavimą mokamų palūkanų sumokėjimu, atidėto mokėjimo (suteikto komercinio kredito) pagal kredituojančio eksportuotojo sudarytą prekių, paslaugų ar darbų pardavimo sandorį, sumokėjimu, ir (arba) draudimo įmonei dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimu taikomos nuo 2016 m. gegužės 1 d.

6 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2016 m. liepos 1 d. priima šiam įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia:

Lietuvos Respublikos Seimo narys

Remigijus Žemaitaitis

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2016-08-08 Nr. (16) JT-958
Į 2016-07-27 Nr. (13.22-0301)-6K-
1605507

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3909 (2)

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi patikslintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3909(2)“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), teikia šią teisinę išvadą.

1. Pastebėtina, kad išlieka aktuali Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2016 m. birželio 15 d. raštu Nr. (1.6.)2T-757 teiktos teisinės išvados pirma pastaba.

2. Pastebėtina, kad Nutarimo projekto 1.1 papunktyje numatomų Lietuvos Respublikos skolos įstatymo (toliau – Įstatymas) 4 straipsnio 4 dalies 4 punkto nuostatų taikymo apimtis galėtų būti platesnė negu siūloma Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu Nr. XIIP-3909(2) (toliau – Įstatymo projektas) numatomais Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 4 punkto pakeitimais, t. y., pagal Įstatymo projektą Garantijų institucija garantijas galėtų teikti dėl *apyvartinėms lėšoms papildyti skirto* finansavimo, pagal Nutarimo projektą – dėl piniginio reikalavimo *visiško ar dalinio apmokėjimo*. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina Nutarimo projekte pateikti argumentus, kuriais remiantis būtų tikslinga pasirinkti šią, o ne Įstatymo projektu siūlomą teisinio reguliavimo priemonę arba atsisakyti Nutarimo projekto 1.1 papunktyje formuojamo pasiūlymo.

3. Įvertinant argumentus, dėstomus Nutarimo projekto 1.1 papunktyje, pastebėtina, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.903 straipsnyje nėra nuostatų, susijusių su garantijų reglamentavimu, be to, kalbiniu aspektu lieka neaiški naudojama frazė „*piniginis reikalavimas, kurį finansuotojas perduoda arba įsipareigoja perduoti kitai šaliai (klientui) pinigais mainais*“. Siūlytina šiais aspektais patikslinti Nutarimo projektą.

4. Įvertinant Nutarimo projekto 1.2 papunktyje pateikiamą pasiūlymą bei 2.3 papunktyje dėstomus argumentus, pastebėtina, kad nei Įstatyme, nei Įstatymo projekte nėra apibrėžiama, kokios prekės galėtų būti priskiriamos prie *lietuviškos kilmės prekių*, bei kaip turėtų būti suprantama „*kredito eksporto*“ sąvoka. Kartu kvestionuotina, ar minėtas pasiūlymas galėtų būti suderinamas su Europos Sąjungos teisės reikalavimais, atsižvelgiant į tai, kad priėmus Nutarimo projekto 1.2 papunkčiu numatomą teisinį reguliavimą, lietuviškos kilmės prekių pardavimas būtų traktuojamas skirtingai nei kitų Europos Sąjungos valstybių narių kilmės prekių pardavimai. Siūlytina šiais

aspektais įvertinti bei patikslinti Nutarimo projektą. Papildomai atkreiptinas dėmesys, jog šios pastabos kontekste nepagrįstu laikytinas ir Nutarimo projekto 2.3 papunktyje dėstomas argumentas.

5. Kartu pastebėtina, kad Nutarimo projekto 1.2 papunkčiu siūlomų Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 5 punkto nuostatų pagrindu garantijų institucija galėtų teikti garantijas dėl *dalies* atidėto mokėjimo (suteikto eksporto kredito) pagal atitinkamą sandorį sumokėjimo ir (ar) dėl *dalies* draudimo įmonės sumokėtos sumos padengimo. Siūlytina Nutarimo projekte pagrįsti, dėl kokių priežasčių būtų tikslinga numatyti tokios ribotos apimties teisinio reguliavimo priemonę.

6. Papildomai siūlytina vietoj termino *pardavimo sandoris* Nutarimo projekte naudoti Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse naudojamą *pirkimo-pardavimo sutarties* sąvoką. Kartu pastebėtina, kad tiek Nutarimo projekto 1, tiek 2 punkte nurodomas tikslas „ir (arba) draudimo įmonei *dalies jos sumokėtos draudimo išmokos eksporto kredito draudėjui padengimą*“, taigi, siūlytina Nutarimo projekto nuostatas koreguoti nuoseklumo aspektu.

7. Atsižvelgiant į tai, kad pagal Įstatymo 3 straipsnio 2 dalį valstybės garantijas teikia ir įsipareigojimus pagal kitus įsipareigojamuosius skolos dokumentus prisiima Lietuvos Respublikos Vyriausybė, bei įvertinant Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 12 punkte pateikiamą informaciją, svarstyтина, ar Nutarimo projektas neturėtų būti papildomas argumentais dėl lėšų, reikalingų Įstatymo projektu ir Nutarimo projektu numatomoms teisinio reguliavimo priemonėms įgyvendinti, šaltinių bei pagrįstumo.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

Kopija

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-06-15 Nr. (1.6) 21-457
I 2016-06-08 Nr. (13.22-0301) -6K-
1604371

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3909 (2)

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi patikslintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3909 (2)“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), teikia šią teisinę išvadą.

1. Siūlytina tikslinti Nutarimo projekto 1 ir 2 punktuose išreiškiamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicijas „Nepritarti Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto XIIP-3909(2) (toliau – Įstatymo projektas) *tikslui*“ ir „Iš esmės pritarti Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodytam *tikslui*“, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų projektų, kuriais teikiamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės išvados dėl Lietuvos Respublikos Seime svarstomų teisės aktų projektų, rengimo rekomendacijų, kuriomis ministerijoms pasiūlyta vadovautis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. vasario 4 d. pasitarimo protokolu Nr. 4, 1.2, 1.4 papunkčius, 2 punktą (pavyzdžiui, nepritariant arba iš esmės pritariant *atitinkamoms įstatymo projekto nuostatomis*).

2. Nutarimo projekto 1.1.1. papunktyje tikslintinas pirmas žodis „įstatymu“, atsižvelgiant į prieš tai Nutarimo projekte pateiktą trumpinį „Įstatymo projektas“.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

Brigita Palubinskienė, (8 5) 2662963, el. p. brigita.palubinskiene@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

28

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL VALSTYBĖS
SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 2, 4 IR 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIIP-3909(2)“ PROJEKTO (TOLIAU – NUTARIMO PROJEKTAS)
(TAIS NR. 16-5489(2); TAP-16-905)**

2016-05-27 Nr.NV-1708
Vilnius

Įvertinę Lietuvos Respublikos Nutarimo projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir siūlymus:

1. Atsižvelgiant į Seimo kanceliarijos Teisės departamento 2016 m. vasario 26 d. išvadoje Nr. XIIP-3909(2) ir Europos teisės departamento prie Teisingumo ministerijos išvadose (2016 m. kovo mėn. raštas; 2016 m. sausio mėn. raštas) pateiktus argumentus dėl nepritarimo pateiktam Valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui (Nr. XIIP-3909 ir Nr. XIIP-3909(2)), t. y. dėl įstatymo projekto nuostatų neatitikimo valstybės pagalbą reglamentuojantiems ES teisės aktams ir Europos Komisijos Komunikate, kt. teisės aktuose numatomoms procedūroms (būtina pranešti ir suderinti Europos Komisijai dėl siūlomo teisinio reguliavimo ir gauti jos sutikimą ir kt.), siūlytina Nutarimo projekto nuostatas suderinti su *Konkurencijos tarnyba*.

2. Atsižvelgiant į Įstatymo projekto nuostatas, siūlytina papildyti Nutarimo projekto 1 punkto pirmąją pastraipą nurodant, kad Įstatymo projektu, skirtingai ne iki šiol, taip pat siūloma numatyti galimybę verslo subjektams įsigyti ir jo poreikius atitinkančios pakankamos kokybės ir tinkamos kainos *naudotą įrangą, naudotus mechanizmus ir (arba) naudotus įrenginius*. Atkreiptinas dėmesys, kad Nutarimo projekte nėra pasisakoma, ar Vyriausybė pritaria teisiniam reguliavimui, leidžiančiam garantijų institucijai teikti garantijas ne tik už naujos nenaudotos, bet ir už naudotos įrangos, mechanizmų, įrenginių finansinės nuomos (lizingo) sandorius. Pažymėtina, kad į tai savo išvadose atkreipė dėmesį ir Ūkio ministerija, Teisingumo ministerija.

3. Pažymėtina, kad atsižvelgiant į 18-ojo verslo apskaitos standarto „finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“, patvirtinto VĮ „Audito ir apskaitos tarnybos direktoriaus 2009 m. lapkričio 11 d. įsakymu Nr. VAS-9 (toliau - VAS), 38 - 40 punktus, Nutarimo projekto 1 punkto 2 pastraipoje pateikti argumentai tinka tik „faktoringo be regreso teisės“ atveju (t. y. kai skolų pirkėjas neturi teisės atsisakyti sandorio), o „faktoringas su regreso teise“ jau vadinamas ne gautinų sumų pardavimo sandoris, o skolos perleidimu įkeičiant (kaip užstatu garantuota suma).

Atsižvelgiant į VAS 39 punktą, tikslinti Nutarimo projekto 1 punkto 2 pastraipą vietoje „gautinų sumų pardavimo sandoris“ įrašant „gautinų sumų (skolų) pardavimo sandoris“.

4. Pažymėtina, kad Nutarimo projekto 2 punkte naujam Įstatymo projektu numatomam teisiniam reguliavimui nepritari, kaip argumentas nurodomas jo nuostatų neatitikimas šiuo metu galiojančio Valstybės skolos įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje pateiktam sąvokos apibrėžimui. Pažymėtina, kad analogiška Valstybės skolos įstatymo 2 straipsnio 10 dalyje nurodytai sąvokai yra pateikta sąvoka Įstatymo projekto 2 straipsnio 19 dalyje ir ji bet kada gali būti keistina. Todėl manytina, kad tai nėra argumentas paneigiant naujas įstatymo projekto nuostatas nurodyti jų neatitikimą senojo įstatymo nuostatomis. Reikėtų atskleisti, kad savo esme ir turiniu, tai bus ydingas teisinis reguliavimas. Analogiška pastaba taikytina ir dėl Nutarimo projekto 1 punkto 2 pastraipos priešpaskutinio sakinio bei 3 punkto 1 pastraipos 3 sakinio.

5. Atkreiptinas dėmesys, kad nei dabar galiojančiame Valstybės skolos įstatyme, nei Įstatymo projekte nėra nurodytas sąvokos „kredituojančio eksportuotojo skolininkų“ apibrėžimas ir ši sąvoka nurodytuose teisės aktuose nevartojama. Todėl atitinkamai tikslintina Nutarimo projekto 3

punkto 1 pastraipos 2 sakinyje pateikta argumentacija, nes neaišku kokie teisiniai santykiai turimi omenyje.

Nutarimo projekto 3 punkto 1 pastraipos 3 sakinyje nurodoma, kad valstybės garantuojamo skolininko sąvoka apima „LR juridinius asmenis, LR įsteigtus Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonės filialus, LR piliečius ir nuolatinius Lietuvos gyventojus“. Tačiau dabar galiojančio Valstybės skolos įstatymo 2 straipsnio 15 dalyje ir Įstatymo projekto 2 straipsnio 24 dalyje apibrėžiant „Valstybės garantuojamo skolininko“ sąvoką, nurodoma, kad tai yra „LR juridiniai asmenys, LR įsteigti Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonės filialai ar Mokslo ir studijų įstatyme nurodytos valstybės remiamos paskolos gavėjas“, o Įstatymo projekto 2 straipsnio 6 dalyje apibrėžiant „garantijų institucijos garantuojamo finansavimo gavėjo“ sąvoką nurodoma, kad tai yra „LR juridinius asmenis, LR įsteigtus Europos ekonominės erdvės valstybių narių įmonės filialai, LR piliečiai ir nuolatiniai Lietuvos gyventojai“. Todėl siekiant teisinio aiškumo, siūlytina arba tikslinti Nutarimo projekto 3 punkto 1 pastraipos 3 sakinyje pateiktas sąvokas, arba argumentacijos turinį.

6. Pažymėtina, kad iš Nutarimo projekto 4 punkte pateikto argumento nepritariama Įstatymo projektui yra neaiški nepritarimo garantijų už obligacijų įsigijimo sandorius teikimui priežastis, argumentas nepagrįstas. Siūlytina detalizuoti ir pateikti argumentus, o ne pateikti tik pavienius teiginius.

7. Atsižvelgiant į Rekomendacijų 3.5 papunktį, turėtų būti vengiama Vyriausybės nutarimų projektų nuostatas grįsti įvairiomis abejonėmis dėl tam tikrų įstatymų nuostatų tikslingumo. Todėl turėtų būti reiškiamos ne abejonės dėl konkrečių nuostatų, o išsakoma argumentais grindžiama Vyriausybės nuomonė. Todėl tikslintinas Nutarimo projekto 3 punkto 2 pastraipos 1 sakinyje „eksporto kreditų garantijos dėl prekių eksporto į trečiąsias šalis <...> *gali ženkliai padidinti* garantijų vykdymo riziką“ ir Nutarimo projekto 4 punktas „<...> dėl mažesnių poveikio skolininkui galimybių *galimai būtų* nuostolingesnė už atitinkamų charakteristikų bankinį kreditą“.

8. Teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintas aiškumo teisėje principas numato, kad teisinis reguliavimas turi būti tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Todėl teisės aktuose negali būti vartojamos vertinamojo pobūdžio formuluotės. Atsižvelgiant į tai, tikslintinos Nutarimo projekto 3 punkto 2 pastraipoje nurodomos formuluotės „iki minimumo sumažins“, „nebus galimybių“.

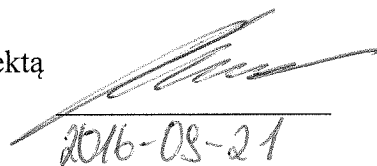
9. Pažymėtina, kad teisės aktuose turi būti vartojamos vieningos sąvokos. Pavyzdžiui, Nutarimo projekto 2 punkte nurodoma „nustatoma sąvoka“, o 3 punkte – „apibrėžta sąvoka“.

Siekiant teisinio aiškumo, siūlytina arba Nutarimo projekto 3 punkto 1 sakinyje pateikti pilną „kredituojančio eksportuotojo“ sąvokos apibrėžimą, arba po žodžių „į kitas šalis“ įrašyti ženklą „<...>“.

Teisės departamento direktoriaus pavaduotojas

Aleksandr Radčenko

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2016-08-21

Dėl Valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 2, 4 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3909(2) (TAP-16-905) 16-5489 (3)

Pranešėjas: finansų ministras R. Šadžius

Dalyvauja: FM Valstybės išdo departamento Skolinimosi ir pinigų valdymo skyriaus vedėjo pavaduotojas Edmundas Kiškis

Klausimo kuratorius: V.Pavardė, parašas

Posėdžių rengimo skyriaus
vyriausioji specialistė
E. Skodminienė

Skodminienė 2016-05-24

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><i>2016-06-07</i></p> <p>(data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p><i>1. Pasiūlyti FM įvertinti UM, TM ir TD pastabas.</i></p> <p><i>2. Patikrinti projekto svarstytą Vyriausybės pasitarime, nes FM nesutinka su pateiktu netarimo projektu.</i></p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p>